

РЕКОМЕНДАЦІЇ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНІЧНОГО РЕГЛАМЕНТУ БЕЗПЕКИ НИЗЬКОВОЛЬТНОГО ЕЛЕКТРИЧНОГО ОБЛАДНАННЯ

1. ВСТУП

Рекомендації із застосування Технічного регламенту безпеки низьковольтного електричного обладнання (далі – Рекомендації) розроблені з метою створення належних умов для його застосування.

Технічний регламент безпеки низьковольтного електричного обладнання, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 29 жовтня 2009 р. № 1149 (далі – Технічний регламент), розроблено на основі Директиви Ради ЄС 2006/95/ЄС від 12 грудня 2006 р. щодо гармонізації законодавств держав-членів ЄС стосовно електричного обладнання, призначеного для застосування у певних межах напруги, з урахуванням чинного законодавства України, зокрема:

- постанови Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2001 р. № 1599 “Про затвердження опису та правил застосування національного знака відповідності”;

- Технічного регламенту модулів оцінки відповідності та вимог щодо маркування національним знаком відповідності, які застосовуються в технічних регламентах з підтвердження відповідності, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2003 р. № 1585 (далі – Технічний регламент № 1585).

Технічний регламент визначає вимоги щодо безпечності низьковольтного електричного обладнання для забезпечення захисту життя та здоров'я людей, тварин, майна і довкілля, та процедури оцінки відповідності цього електричного обладнання цим вимогам і встановлює порядок їх застосування.

Рекомендації розроблені на основі складених Європейською комісією відповідних рекомендацій по застосуванню директиви 2006/95/ЄС (Guidelines on the Application of Directive 2006/95/EC, August 2007), з урахуванням умов запровадження Технічного регламенту в Україні, зокрема Законів України:

- Закону України “Про захист прав споживачів” (Закон № 3161-IV від 01.12.2005 р.);

- Закону України “Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності” (Закон № 3164-IV від 01.12.2005 р.);

- Закону України “Про підтвердження відповідності” (Закон № 2406-III від 17.05.2001 р.);

Ці Рекомендації не є юридично обов'язковим тлумаченням Технічного регламенту (юридично обов'язковим є тільки текст Технічного регламенту), а призначені для полегшення застосування Технічного регламенту та забезпечення узгодженого застосування Технічного регламенту усіма зацікавленими сторонами.

Рекомендації не є вичерпними, а зосередженні на таких питаннях як:

- сфера поширення регламенту,
- вимоги безпеки,
- процедури оцінювання відповідності,
- взаємозв'язок з іншими регламентами,
- особливості взаємодії виробників і визначених законодавством органів нагляду.

Рекомендації розроблені Державним підприємством Всеукраїнський державний науково-виробничий центр стандартизації, метрології, сертифікації та захист прав споживачів (ДП “Укрметртестстандарт”, вул.Метрологічна,4, м.Київ,03680, Україна), яке наказом Міністерства промислової політики України від 18 грудня 2009 р. № 892 визначено консультативно- методичним центром з питань застосування цього Технічного регламенту. Тому, у разі виникнення питань, за роз’ясненням можна звертатись за телефонами (044) 526-43-79, (044) 525-10-76.

2. СФЕРА ПОШИРЕННЯ

Технічний регламент поширюється на усе електричне обладнання, призначене для застосування за номінальної напруги від 50 до 1 000 В змінного та від 75 до 1 500 В постійного струму. Це стосується вхідних або вихідних напруг, але не напруг, що можуть утворюватись всередині обладнання.

Під електричним обладнанням розуміються будь-які пристрої, які виробляють, перетворюють, використовують, розподіляють або передають електричний струм, як, наприклад: електричні машини, електроприлади, перетворювачі, кабельна продукція, апаратура радіоелектронна, офісна техніка тощо.

Винятками з цього є:

- електричне обладнання, призначене для експлуатації у вибухонебезпечній атмосфері,
- електричне обладнання рентгенологічного та медичного призначення,
- електричні частини до вантажних та пасажирських ліфтів,
- електричні лічильники,
- контролери електричних огорож,
- штепсельні вилки та розетки для побутового використання;
- спеціалізоване електричне обладнання, призначене для суден, літаків та залізниць.

Крім того Технічний регламент не стосується радіо та електричних завод.

Електричне обладнання, розраховане на живлення від батарей, як правило, має номінальні напруги нижчі за мінімальні напруги, визначені Технічним регламентом і не підпадає під його дію. Але під його дію підпадають пристрої зарядження батарей або вбудовані чи автономні джерела живлення, що постачаються разом з таким обладнанням.

В цілому, Технічний регламент охоплює споживчу продукцію та промислове обладнання, які призначені для роботи у зазначених межах напруги, зокрема електричні прилади, освітлювальне обладнання та їхні прилади регулювання, прилади пуску та керування приводів, з’єднувачі, шнури та кабелі, електричну проводку, електричне монтажне обладнання тощо.

Проте, стосовно електричних пристроїв, призначених, як основні компоненти, для вбудовування у інше обладнання існують два аспекти.

Так безпечність деяких таких пристроїв головним чином залежить від того, як вони будуть вбудовані у кінцеву продукцію та загальних характеристик цієї продукції.

Такі пристрої містять переважно електронні та деякі інші компоненти і, зважаючи на те, що їх безпечність практично може бути оцінена тільки з урахуванням того, як вони будуть вбудовані, вони не входять у сферу дії Технічного регламенту. І тому, зокрема, вони не підлягають маркуванню національним знаком відповідності,

за винятком тих, що підпадають під дію інших Технічних регламентів, які вимагають нанесення національного знака відповідності.

Але інші електричні компоненти, також призначені для вбудовування у кінцеве обладнання, але для яких оцінювання безпечності можливе, як, наприклад, деякі типи трансформаторів та електродвигунів, охоплені Технічним регламентом і повинні бути марковані національним знаком відповідності.

Більш того, сфера виключень основних компонентів не поширюється на пристрої подібні лампам, стартерам, запобіжникам, перемикачам побутового застосування, елементам електричного устаткування тощо, які, навіть якщо їх часто застосовують у поєднанні з іншим електричним обладнанням і вони, для виконання своїх функцій, можуть бути частково вмонтованими, розглядають як самостійне електричне обладнання у розумінні цього Технічного регламенту.

Орієнтовний перелік продукції, на яку розповсюджується дія Технічного регламенту безпеки низьковольтного електричного обладнання, складений за назвами, що відповідають назвам продукції як це приведено в УКТЗЕД, та кодами на рівні товарних підкатегорій УКТЗЕД (десять знаків), приведений у Додатку 1 як інформативний.

Рішення щодо розповсюдження Технічного регламенту на конкретне обладнання, а також щодо застосування того чи іншого стандарту із офіційно опублікованого Держспоживстандартом переліку національних стандартів до цього Технічного регламенту, приймає виробник або уповноважена ним особа-резидент України перед введенням електрообладнання в обіг.

Для з'ясування, до якого типу обладнання повинен бути віднесений той чи інший пристрій, потрібно застосовувати згаданий перелік стандартів, який зіставляє європейські стандарти до директиви 2006/95/ЄС за переліком, який публікується в Офіційному журналі ЄС, з національними стандартами до цього Технічного регламенту.

У сумнівних випадках (наприклад, при наявності загального стандарту на вид пристроїв за відсутності окремого, створення нового типу пристроїв тощо) виробник може звернутись за роз'ясненням до ДП "Укрметртестстандарт".

3. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ

Пункт 5 Технічного регламенту встановлює, що "Введення електрообладнання в обіг на території України дозволяється за умови, що його розроблено та виготовлено відповідно до встановлених вимог безпеки, у разі дотримання яких таке електрообладнання не створюватиме небезпеки для життя та здоров'я людей, тварин, майна і довкілля".

Основні вимоги до безпечності електрообладнання викладено у пункті 10 Технічного регламенту.

Основні вимоги охоплюють усі види ризиків, пов'язаних із застосуванням електричного обладнання, і включають не тільки електричні, але й механічні, хімічні (як, наприклад, виділення агресивних речовин), термічні, виникнення пожеж та інші ризики. Технічний регламент також охоплює аспекти захисту здоров'я людей від шуму та вібрації, та ергономічні аспекти настільки, наскільки виконання останніх необхідне для захисту від небезпек у розумінні цього Технічного регламенту.

Слід зазначити, що незважаючи на те, що основні вимоги Технічного регламенту не стосуються радіо та електричних завод (які регулюються Технічним регламентом з електромагнітної сумісності, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів

від 29 липня 2009 р. № 785), згідно третього абзацу підпункту 10.5 вони поширюються на електромагнітні аспекти безпеки, зокрема на електромагнітні поля, які утворюють електричні апарати.

Згідно пункту 6 цього Технічного регламенту “Електрообладнання, яке відповідає вимогам стандартів з офіційно опублікованого Держспоживстандартом переліку національних стандартів до цього Технічного регламенту, вважається таким, що відповідає вимогам пункту 5 цього Технічного регламенту”.

Таким чином виробник, за умов застосування національних стандартів із зазначеного переліку, забезпечує для свого обладнання презумпцію відповідності основним вимогам регламенту.

Враховуючи те, що з моменту затвердження зазначеного переліку можуть бути розроблені і затверджені нові редакції національних стандартів, застосування виробником цих нових редакцій, незважаючи на термін надання їм чинності, може також забезпечувати презумпцію відповідності основним вимогам Технічного регламенту.

За умов застосування національних стандартів потрібно зважувати на те, що національні стандарти на конкретний вид обладнання можуть, у певних випадках, не охоплювати усі основні вимоги Технічного регламенту. Тому виробнику, який застосовує ці стандарти, потрібно ретельно перевірити чи забезпечують вони відповідність обладнання усім, притаманним обладнанню, вимогам безпеки за Технічним регламентом. У разі необхідності він може звернутись за роз’ясненням до ДП “Укрметрестандарт”.

Національні стандарти типу “Загальні технічні умови”, “Технічні вимоги” та подібні потрібно застосовувати стосовно основних вимог Технічного регламенту.

Альтернативно, виробник може розробити обладнання відповідно до основних вимог Технічного регламенту, без застосування національних стандартів. У такому випадку він лишається переваг від презумпції відповідності, що надає застосування таких стандартів, і зобов’язаний скласти комплект технічної документації (пункт 14 Технічного регламенту).

Крім того, виробник може зробити посилання на відповідний європейський або міжнародний стандарт. При цьому повинні бути підтверджені суттєві вимоги регламенту із врахуванням зазначених нижче відмінностей вітчизняної електромережі та додаткових вимог:

- має бути передбачено, для обладнання з живленням від мережі, застосування номінальної напруги живлення 220 В для однофазного або 380 В для трифазного живлення з допустимими відхиленнями $\pm 10\%$,

- обладнання має бути розраховане на наднапруги збурень за ГОСТ 13109-97 “Электрическая энергия. Совместимость технических средств электромагнитная. Нормы качества электрической энергии в системах электроснабжения общего назначения”,

- компоненти, включені між фазою та заземленням або між фазою та нейтраллю, мають бути розраховані на напругу між фазами,

- відокремлення в обладнанні кіл з небезпечною напругою від інших кіл має здійснюватись тільки подвійною або посиленою ізоляцією (застосування основної ізоляції разом з захисним заземленим екраном не допускається),

- для обладнання класу I на обладнанні і в інструкціях по встановленню та експлуатації має бути наведено чітко видимий напис про недопустимість його застосування без заземлення.

4. ПРОЦЕДУРИ ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

Оцінка електрообладнання за цим Технічним регламент може здійснюватись згідно з модулем А (внутрішній контроль виробництва) Технічного регламенту № 1585, або, за вибором виробника, уповноваженого ним представника - резидента України чи постачальника (далі-декларант), із застосуванням складніших модулів оцінки відповідності електрообладнання, які передбачають залучення органу, призначеного на виконання робіт з оцінки відповідності конкретного електрообладнання за вибраним модулем (далі-уповноважений орган).

Сфера повноважень призначеного органу, тобто його уповноваження на конкретні види діяльності, які він може пропонувати декларантам електрообладнання, засвідчується затвердженою Держспоживстандартом “Номенклатурою продукції, щодо якої призначений орган з оцінки відповідності (назва) уповноважений на виконання робіт з оцінки відповідності вимогам Технічного регламенту безпеки низьковольтного електричного обладнання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 жовтня 2009 р. № 1149” за формою Додатку 2.

За процедурою внутрішнього контролю виробництва декларант перед уведенням електрообладнання в обіг повинен:

- скласти технічну документацію, яка дозволяє оцінити відповідність електричного обладнання вимогам Технічного регламенту;
- скласти декларацію про відповідність електрообладнання вимогам Технічного регламенту;
- здійснити маркування електричного обладнання національним знаком відповідності.

Виконання зазначених вище дій є прерогативою декларанта виробника.

Уповноваження виробником особи-резидента України на право складання декларації про відповідність та маркування національним знаком відповідності повинно бути засвідчено посадовою особою виробника, яка має відповідні посадові повноваження.

У разі добровільного застосування Технічного регламенту для електричного обладнання, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні, та сертифікація якого проведена згідно діючих правил системи УкрСЕПРО на відповідність стандартам із офіційно опублікованого Держспоживстандартом переліку національних стандартів до цього Технічного регламенту, забезпечується правонаступництво проведеної оцінки відповідності (після запровадження обов'язкового застосування Технічного регламенту та виключення електрообладнання із Переліку продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні митне оформлення товарів буде здійснюватися на підставі декларацій про відповідність, зареєстрованих в призначеному органі в період добровільного застосування).

Технічна документація

Технічна документація повинна охоплювати всі стадії проектування, виробництва і застосування електрообладнання, давати змогу оцінити її відповідність вимогам Технічного регламенту і містити:

- загальний опис електрообладнання;
- основні конструкторські та робочі креслення, зокрема схеми складових частин, вузлів, кіл тощо;
- описи та пояснення, необхідні для розуміння зазначених креслень та схем і функціонування електрообладнання;

- перелік стандартів з офіційно опублікованого переліку національних стандартів до цього Технічного регламенту, які було повністю або частково застосовано, та/або описи рішень, прийнятих для забезпечення вимог безпеки Технічного регламенту, якщо стандартів на конкретний вид електрообладнання немає або їх не було застосовано;

- результати проектних розрахунків, проведених досліджень тощо;
- звіти про результати випробування електрообладнання;
- технічні умови (за наявності).

Додатково необхідно також врахувати, що у разі віднесення обладнання до продукції, яка підпадає під дію Закону № 3161-IV, до складу технічної документації, що охоплює стадію проектування, мають бути включені результати державної експертизи, передбаченої згідно із підпунктом б статті 14 цього Закону.

Потрібно підкреслити, що згідно пункту 15 Технічного регламенту виробник “повинен забезпечити відповідність виготовленого електрообладнання складеній технічній документації та вимогам цього Технічного регламенту”.

Декларація про відповідність

Форма і склад декларації про відповідність наведені у додатку до Технічного регламенту і особливих коментарів не потребують.

За умов використання модуля А згідно з пунктом 11 Технічного регламенту декларант повинен скласти декларацію про відповідність, а також підготувати технічну документацію, яка засвідчує відповідність електрообладнання вимогам Технічного регламенту та проведення його оцінювання перед уведенням в обіг.

Заповнена та підписана з боку декларанта декларація надається для обліку та внесення до реєстру призначеного органу, разом з заявою, рекомендована форма якої приведена в додатку 3.

“Тимчасовий порядок обліку декларацій про відповідність та надання інформації щодо облікованих декларацій про відповідність” затверджений наказом Держспоживстандарту України від 06 березня 2009 р. № 99.

За умов залучення до оцінки відповідності електрообладнання уповноваженого органу згідно з пунктом 16 Технічного регламенту в декларації про відповідність приводиться посилання на протоколи випробувань чи сертифікати відповідності видані цим органом, які будуть складати основу комплексу технічної документації для зберігання та перевірки визначеними законодавством органами нагляду в випадках, передбачених в п. 7 Технічного регламенту.

Декларація та технічна документація (крім протоколів випробувань для продукції іноземного виробництва) повинні бути складені українською мовою.

За позитивними результатами експертизи наданих документів щодо їх достатності для підтвердження відповідності продукції вимогам Технічного регламенту, повноти та правильності оформлення, призначений орган заносить декларацію до реєстру шляхом присвоєння декларації відповідного номеру, та оприлюднює інформацію про її реєстрацію.

Якщо надана технічна документація не підтверджує відповідність електрообладнання вимогам технічного регламенту або є недостатньою для висновку, призначений орган відмовляє у внесенні декларації до реєстру та письмово повідомляє про це декларанта із зазначенням причин такої відмови. В цьому випадку повторне звернення можливе лише з поданням нової заяви та нової технічної документації.

Якщо під час експертизи технічної документації в призначеного органу виникають обгрунтовані сумніви щодо достовірності наведених даних стосовно задекларованої відповідності вимогам Технічного регламенту, він має право за власні кошти провести випробування в акредитованій лабораторії на наданих декларантом зразках з метою визначення фактичної відповідності. Якщо за результатами випробувань буде підтверджено невідповідність електрообладнання вимогам Технічного регламенту, декларант зобов'язаний відшкодувати призначеному органу вартість випробувань.

Термін дії декларації може обмежити лише декларант з власних міркувань.

В разі зміни вимог нормативних документів, внесених до декларації про відповідність, а також реорганізації юридичної особи, що її склала, повинна бути оформлена та зареєстрована в чинному порядку нова декларація.

Технічну документацію разом з декларацією про відповідність декларант повинен зберігати на території України і надавати для перевірки визначеним законодавством органам нагляду принаймні 10 років після виготовлення останнього зразка електрообладнання. У разі відсутності виробника або уповноваженої ним особи - резидента України зобов'язання по зберіганню технічної документації та декларації про відповідність покладається на особу, яка вводить електрообладнання в обіг.

Другим абзацом пункту 7 Технічного регламенту передбачено, що у випадку виникнення сумніву у визначених законодавством органів нагляду щодо правильності застосування стандартів або технічних рішень додатково до трьох основних заходів підтвердження відповідності (нанесення національного знаку відповідності, декларування відповідності, складання комплексу технічної документації) передбачена можливість надання документу про підтвердження відповідності, виданого призначеним органом з оцінки відповідності, який уповноважений на таку діяльність.

Головною метою цього є забезпечення найбільш сприятливих умов для розвитку електротехнічної промисловості, можливості створення та введення на ринок нових високотехнологічних, прогресивних моделей, які не можуть розраховувати на підтримку вже існуючих стандартів, тому що стандарти, як правило, розробляють після впровадження технічних нововведень.

Національний знак відповідності

Після реєстрації призначеним органом декларації, перед уведенням в обіг електрообладнання, декларант повинен здійснити маркування його національним знаком відповідності, який засвідчує відповідність вимогам регламенту, згідно з правилами, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2001 р. № 1599.

Відповідно до пункту 7 Технічного регламенту застосування національного знаку відповідності є обов'язковим і повинно відповідати вимогам, установленим Регламентом № 1585.

Національний знак відповідності повинен бути нанесений на кожний зразок електричного обладнання а, у разі неможливості цього, на його пакування та/або супровідну документацію.

У разі підтвердження відповідності продукції уповноваженим органом з оцінки відповідності поряд із знаком відповідності наноситься ідентифікаційний номер цього органу згідно з державним реєстром таких органів.

5. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК З ІНШИМИ ТЕХНІЧНИМИ РЕГЛАМЕНТАМИ

Загальні положення

Технічний регламент передбачає (пункт 8), що:

“Якщо на електрообладнання поширюється дія інших Технічних регламентів, якими також передбачено нанесення національного знака відповідності, наявність на електрообладнанні національного знака відповідності свідчить про відповідність такого електрообладнання також і вимогам зазначених Технічних регламентів”.

У разі коли один чи кілька таких Технічних регламентів протягом періоду їх впровадження (добровільного застосування) не застосовані виробником, нанесення національного знака відповідності означає відповідність електрообладнання лише тим Технічним регламентам, які застосовано виробником. У цьому разі у технічній документації, деклараціях про відповідність або інструкціях з експлуатації, що згідно з цими Технічними регламентами супроводжують електрообладнання, обов'язково наводяться посилання на Технічні регламенти, які були застосовані.

Проте, існує також обладнання, яке не є у повному розумінні цього Технічного регламенту лише електрообладнанням або таке, що лише містить окремі електричні (електронні) вузли або блоки і підпадає під дію інших Технічних регламентів. Оцінювання безпечності такого обладнання потребує додаткового пояснення.

Слід зауважити, що стосовно будь якого іншого обладнання, щодо якого ще не існує відповідного Регламенту чи його обов'язкове застосування не запроваджено, але яке має в своєму складі електричні компоненти, що підпадають під дію цього Технічного регламенту, його потрібно розглядати як електричне обладнання у розумінні цього Технічного регламенту.

Взаємодія з Технічним регламентом з підтвердження відповідності безпеки машин і механізмів, затвердженим наказом Держспоживстандарту від 27.09.2004 № 209 (далі – Технічний регламент № 209)

Деяке електричне обладнання у розумінні Технічного регламенту № 209 є також машиною або механізмом.

Обидва Технічні регламенти охоплюють широкий діапазон ризиків і сфери їх дії стосовно такого обладнання у значній мірі перекриваються.

Певне електричне обладнання, яке також є машиною або механізмом, підпадає тільки під дію цього Технічного регламенту на підставі пункту 1.5 Технічного регламенту № 209.

Цей пункт проголошує: “Якщо конкретні машини створюють небезпеки в основному електричного походження, то такі машини мають підпадати під дію виключно Технічного регламенту безпеки низьковольтного обладнання ...”.

Для визначення, чи стосується це конкретного обладнання, виробнику, взагалі, потрібно виконати оцінювання ризиків цього обладнання і, якщо висновки оцінювання покажуть, що ризики переважно електричного походження, обладнання повинно бути охоплене виключно цим Технічним регламентом, який у будь-якому випадку розглядає усі аспекти безпеки, в тому числі і механічні (проте, слід зазначити, що ручний інструмент з електричним приводом за традицією, що склалася у Європейському Співтоваристві, підпадає під дію Регламенту № 209).

У разі сумнівів у визначенні виробник може звернутись за роз'ясненням до ДП “Укрметртестстандарт”.

Усі інші машини і механізми з електричним живленням, призначені для роботи від 50 до 1000 В змінного або від 75 до 1500 В постійного струму, які не охоплені

пунктом 1.5 Технічного регламенту № 209, підпадають під дію як Регламенту № 209, так і цього Технічного регламенту, при цьому останній застосовується як додатковий.

Це передбачено пунктом 2.2.5.1 Регламенту № 209:

“Якщо для машин застосовують електроживлення, вони мають бути сконструйовані, виготовлені та обладнані із застереженням або можливістю застереження усіх небезпек електричного походження.

Спеціальні вимоги стосовно безпеки електричного обладнання, розрахованого на експлуатацію у певних діапазонах напруги (Технічний регламент безпеки низьковольтного обладнання) мають застосовуватись до машин, живлення яких підпадає під ці діапазони”.

Таким чином:

- основні вимоги цього Технічного регламенту стосовно електричних ризиків повинні бути для таких машин і механізмів виконані і задовольняти притаманним стандартам, опублікованим за цим Технічним регламентом, що надасть презумпцію відповідності цим основним вимогам;

- для таких машин і механізмів, у тому числі тих, що підпадають під додаток 1 Технічного регламенту № 209, повинні застосовуватись процедури оцінювання відповідності, визначені цим Технічним регламентом. При цьому призначений орган повинен брати до уваги результати процедур оцінювання відповідності стосовно безпосередньо електричної безпечності електричних компонентів машини (механізму), зважаючи, що перевірка повинна бути виконана призначеним органом стосовно, наприклад, усіх ризиків, що з’являються залежно від того, як вбудовані електричні компоненти у машину (механізм) та як вони забезпечують свої призначені функції.

Звичайно усе, що було зазначено попередньо стосовно компонентів, стосується також і відповідних компонентів машин (механізмів).

Взаємодія з Технічним регламентом радіобладнання і телекомунікаційного кінцевого (термінального обладнання), затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 24.06.2009 р № 679 (далі Технічний регламент № 679)

Обладнання або компоненти, притаманні обладнанню, яке підпадає під Технічний регламент № 679, охоплено відповідними положеннями стосовно вимог щодо здоров’я та безпеки людей. Але Технічний регламент № 679 не має власних деталізованих вимог і робить посилання, щодо цього, на цей Технічний регламент, але без обмеження напруги.

Стандарти, перелічені у офіційно опублікованому Держспоживстандартом переліку національних стандартів до цього Технічного регламенту, і визначені як прийнятні для Технічного регламенту № 679, надають презумпцію відповідності за Технічним регламентом № 679 навіть за межами напруги цього Технічного регламенту.

Для обладнання яке підпадає під діапазон напруг цього Технічного регламенту виробники можуть обирати процедури оцінки за цим Технічним регламентом.

Згідно з тим, що продукція, яка є предметом більше ніж одного Технічного регламенту, повинна відповідати усім притаманним Технічним регламентам, якщо елемент виробу, який підпадає під Технічний регламент № 679, вбудовано у іншу продукцію, маркування цієї продукції повинно включати відповідність маркуванню за

Технічним регламентом № 679, зокрема, за необхідності, ідентифікацію типу обладнання та номер призначеного органу.

Взаємодія з Технічним регламентом приладів, що працюють на газоподібному паливі, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 24.09.2008 р № 856 (далі Технічний регламент № 856)

Прилади, охоплені Технічним регламентом № 856, часто містять електричні компоненти, які підпадають під дію цього Технічного регламенту.

Це переважно пристрої безпеки, керування або пристрої та вузли регулювання, які містять електричні (електронні) елементи. Такі вироби можуть окремо продаватись на ринку з призначенням для вбудовування у прилади, що працюють на газоподібному паливі.

Оцінювання відповідності газових приладів (за наявності в них електричних виробів) стосовно небезпек електричного походження за цим Технічним регламентом є додатковим до оцінювання за Технічним регламентом № 856 і повинно виконуватись відповідним призначеним органом з урахуванням способу, за яким ці електричні компоненти вбудовані у прилади та як забезпечують свої призначені функції.

Взаємодія з Технічним регламентом ліфтів, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 22.04.09 № 465 (далі Технічний регламент № 465)

Електричні частини ліфтів, як такі, не є предметом цього Технічного регламенту. Але електричне обладнання ліфтів та компонентів безпеки для ліфтів повинні відповідати вимогам електробезпеки, викладених у цьому Технічному регламенті.

6. ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ВИРОБНИКІВ І ВИЗНАЧЕНИХ ЗАКОНОДАВСТВОМ ОРГАНІВ НАГЛЯДУ

Відповідно до Рекомендацій по застосуванню директиви 2006/95/ЕС, запропонованих Європейською комісією у серпні 2007 р., для нормального функціонування цього Технічного регламенту повинні існувати такі умови:

- Для полегшення ототожнювання продукції, яка розглядається, і сприяння виконанню дій на належному рівні, повинна виконуватись ідентифікація самого виробу, наприклад, за еталонним зразком.

- Для забезпечення можливості виконання запобіжних дій і виявлення можливих ризиків виробник повинен вживати відповідні дійові кроки і після уведення продукції в обіг. Наприклад, проводити тестування зразків, вести та зберігати журнал рекламацій на продукцію і, також, інформувати дистриб'юторів про цю наглядову діяльність.

- Для забезпечення можливості органам нагляду робити відповідні кроки по зменшенню ризиків для споживачів і забезпечення сумісної діяльності, виробники повинні інформувати їх щодо небезпечної продукції і вжитих заходів по застереженню ризику.

- Для усунення ризику дії виробника і органів нагляду повинні бути скоординовані. Цей Технічний регламент не охоплює аспекти співробітництва виробників і органів нагляду, хоча неявно це передбачено як передумова його функціонування.

- Для гарантування постачання тільки безпечної продукції, виробники повинні приймати участь у заходах по зменшенню ризиків для споживачів.

- Для підтримання потрібного рівня безпеки органи нагляду повинні бути уповноважені на застосування відповідних санкцій, особливо коли продукція являє суттєвий ризик. Накладені санкції повинні бути домірні спричиненим діям.

- Для запобігання спричинення шкоди споживачу, до виробників можуть застосовуватись санкції аж до заборони продажу і примушення до відкликання продукції, зокрема і від споживачів.

- Для ефективного унеможливлення небезпеки, у випадках суттєвих ризиків, повинні бути передбачені процедури “швидкого реагування” (інформування усіх органів нагляду і накладання санкцій).

- Зацікавлені сторони повинні мати можливість для розгляду рекамацій і вони повинні бути проінформовані про порядок оскарження вжитих дій.

Крім цього, ринковий нагляд повинен включати, зокрема, створення програм нагляду і, також відстеження та оновлення наукових і технічних знань у галузі безпеки.